

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 6. SZÁM – 2015. JÚNIUS 7.

A krisztusi papság

Többszörösen lehetett hallani ezt a kijelentés: „a mi papunk”. – Emberileg szólva más papi „osztályra” is lehet ugyanezt vonatkoztatni: „a mi püspökünk; a mi pápánk.”

A valóságban nem szabad elfelejteni az Úr Jézus kijelentéséről: „nem ti választottatok Engem, hanem Én választottalak titeket...” – az Úr Jézusnak ez a kijelentése minden emberre vonatkozik, minden tekintetben, a papra pedig különösképpen. Minden embernek adott képességet valamire, amiért mondhatja: „arra rendeltetek, hogy munkátokkal gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt!” – Nem véletlenül mondja el „búcsúbeszédében” a szőlőtőről és szőlővesszőkről szóló hasonlatát. – Ha bárki – a pap is – igazán meg akar felelni Kiválasztója szándékának, komolyan kell venni a Mester szavait: „maradjatok Bennem, akkor Én is bennetek maradok! Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok Bennem! Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki Bennem marad és Én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen Nélkülöm semmit sem tehettek!” – Mindenkire vonatkoznak ezek a mélyértelmű szavak, a papságra is, ezért helyesebben teszszük, ha nem a „mi papunkról” beszélünk, hanem Krisztus papjairól. – Nem változtat ezen még az sem, hogy az Ő kiválasztottjai valóságos emberek, akik magukon, magukban hordozzák az emberség következményeit – gyengeség, gyaroltság, tévedhetőség... formájában – legyenek bármilyen körülmények között meghívottak, kiválasztottak. – Ezért lehetséges az, hogy a mindennapi esetekben vannak emberek, akik hivatászerűen teljesítik feladataikat és így másoknak „áldássá” lesznek; vannak, akik elkönnyelműsködik „hivatásukat” és ezzel mások számára „problémásokká” lesznek. – Nem kivétel ez alól a papságra szóló kiválasztottság sem.

Különös figyelem kíséri a papok életét és tevékenységét, érthetően, hiszen Ők Krisztus követségében járnak. Tőlük még annak is vannak „elvárásai”, aki ő maga sok mindennek adósa a jó Istennek, lelkiismeretének, környezetének, hazájának ... Ki kell mondanunk az igazságot, hogy érthető, hiszen az Úr Jézus példát adott arra, hogy azt kell keresni, ami elveszett és Ő, mint jó Pásztor mindenki-jel jót tett, nem véletlenül emlegette az Atya jóságát, „Aki felvirrasztja napját jókra és hamisakra, esőt ad igazaknak és bűnösöknek egyaránt...” és Önmagáról azt mondta: „Én és az Atya egy vagyunk.” – Mindenkiről, a papokról is az az elképzelése, hogy

amint Ő az Atyában van, úgy legyenek az Ő kiválasztottjai Őbenne és Általa az Atyában.

Az Úr Jézus körül mindig sokan „tolongtak”, legfőképpen mivel látták a csodákat, amiket tett, de szívesen hallgatták tanítását is, nem egyszer megjegyezve: „így még soha senki nem beszélt” – többszörösen „ráéreztek, hogy Általa „Isten meglátogatta az Ő népét!”

Főpapi imájában az Úr Jézus imádkozik az apostolokért, imádkozik az Egyházért, hogy mindenki, aki Hozzá tartozik érezze: „Én igaz Atyám! A világ nem ismert meg Téged. Én ismerlek Téged, és így ők is megismerték, hogy Te küldtél Engem. Megismertettek velük és meg is foglak ismertetni, hogy

amint Ő az Atyában van, úgy legyenek az Ő kiválasztottjai Őbenne és Általa az Atyában.

amint Ő az Atyában van, úgy legyenek az Ő kiválasztottjai Őbenne és Általa az Atyában.

amint Ő az Atyában van, úgy legyenek az Ő kiválasztottjai Őbenne és Általa az Atyában.

amint Ő az Atyában van, úgy legyenek az Ő kiválasztottjai Őbenne és Általa az Atyában.

Pekker Imre plébános

Húsvét 5. Vasárnapja – Május 03. - Ma egy hete rácsodálkoztunk a szép valóságra: van, Aki lelki, de testi gondunkat is viseli, Aki annyira a magáénak vall minket, mint a pásztor a nyáját. Életét is odaadja, csak, hogy senki és semmi el ne ragadhassa övét, ne árthasson nekik, nekünk a rossz. Röviden így fejeztük ki: van jó Pásztorunk! – A mai alkalommal ezt a gondolatot mintegy tovább gondoljuk, amikor rácsodálkozunk a jó Pásztor és a nyáj kapcsolatára, ami nem egyszerűen alapos gondoskodásból, hősies helytállásból áll. – Most komolyan tudatosítani akarjuk magunkban a kapcsolatot lényegét a Szőlőtő és a szőlővesszők hasonlata alapján. Hasonlat ez, de olyan valóságot fejez ki, ami által megvalósítható lesz számunkra, hogy Isten szertett gyermekei lehessünk, kedve teljék bennünk.

Már az Ó-szövetségben olvashatjuk, hogy a nemzetek akkor nem élnek hiába, akkor tehetnek a végtelenül jó és tökéletes Isten kedvére, ha az Ő világosságában járnak. Felismerték már az akkori emberek, hogy az igazi öröm az, ami Istenből ered; nem véletlenül mutatja Izajás proféta az utat: „nagy örömmel örvendezem az Úrban, leltem örvend az én Istenemben, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett. S az igazság köntösét terítette rám; felékesített ...” – amikor pedig eljött közénk, akkor méltán mondhatta Szent János apostol: „az Ige az igazi Világosság volt. Aki a világba jött, hogy megvilágosítsa minden embert...” - „mindazoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek...” - Az Úr Jézus nemcsak azért jött, hogy szenvedjen, meghaljon és feltámadjon, hanem azért is, hogy mindenkinek élete legyen és az teljes legyen. Most pedig azt mondja el, hogy ezt hogyan lehet megvalósítani: éltető erő kell mindenki számára, ami Belőle, az igaz Szőlőtőből árad. – Ez az éltető közösség Vele biztosítja, hogy bőséges termést teremjen az ember. – Segít megérteni, mit jelent az a mondása: „maradjatok bennem, és én bennetek, aki én bennem marad, bőséges termést hoz!” A szőlőtő és a szőlővesszők szoros összetartozása, élő és éltető kapcsolata jelenti azt is, hogy a belőle áradó nemes erő értékessé teszi a szőlővesszőt. Nemcsak, hogy nem szárad el, hanem az abból áradó erő által jó termést tud hozni. Példa erre az Olvasmányban Saul esete: amíg a maga útját járta, lehetett buzgó, tudós, mégis akkor lett igazán megtérő, amikor „Krisztus megjelenése átalakította üldözőből apostollá.” Addig csak farizeusok ivadéka volt, Isten választott edényévé a megtérésben, megváltozásban lett. – Mindnyájunk számára legyen fontos, a Krisztussal való komoly együttartozás, „hogy Krisztus tanítása mindig bennünk legyen és jöttekben sok gyümölcsöt teremjünk!” - „hogy igazi szőlővesszők módjára Belőle éljünk!” – Ezért legyen fontos számunkra, hogy általa új életet éljünk. Vianney Szent János gondolataiban ez így szerepel: „a legnagyobb, amit tehetünk, hogy Istent megismerhetjük, szeretjük, Neki szolgálhatunk... minden más ezenkívül eltékozolt idő!”

Urunk mennybemenetele Ünnepe – Május 17. - Szünetedése előtt az Úr Jézus így imádkozott az Atyához: „Atyám, dicsőítsd meg nevedet!” „Erre szót hallatsz az égből: Megdicsőítettem és továbbra is megdicsőítem!” – Némelyek ezt a kijelentést mennydörgésnek vélték, valójában azonban az Atya igazolta Egyszülött Fiát és a mennybemenetet által ez a kijelentés valóságosan – emberileg is látható módon észrevehetővé vált, az Úr Jézus isteni küldetését lehet kiolvasni belőle. – Szent János apostol evangéliumában az Úr Jézus egyértelműen kimondja: „Bizony, bizony mondom nektek: aki Bennem hisz, ugyanazokat a tetteket fogja végbevenni, amiket én magam cselekszem, sőt nagyobbakat is fog tenni azoknál, mert én az Atyához megyek...” - „békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. En nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék szívetek és ne is szorongjon! Hiszen hallottátok, hogy azt mondom: elmegyek, de majd visszajövök hozzátok! Ha szeretnétek engem, csak örülnétek annak, hogy az Atyához megyek... előre megmondtam, mielőtt megtörtént volna, hogy amikor megtörténik, higgyetek!” – Feltámadása után a nyevenedik napon meg is történt. – Ezt az eseményt úgy emlegetjük, az Úr Jézus mennybemenetele, tudjuk azonban, hogy a lényege, hogy az Úr Jézus az Atyához ment és ez az Ő megdicsőítése. Az Ő mennybemenetele azonban nemcsak ezt jelent, hanem azt is, hogy akiket megáldott és akiknek szeme láttára „elment az Atyához”, tanúskodnak Róla azóta is – és itt nem csak az apostolokra kell gondolnunk, hanem sokakra, akik az Ő nevében éltek és közben az égre emelték tekintetüket – nem üres bámulattal, hanem azzal a mély meggyőződéssel, hogy ott él Az, Aki értük és értünk szenvedett és meghalt, de feltámadt és az Atyánál közbenjár értük, értünk. – Ez az égre - nézés fontos volt és ma is fontos, hiszen az Őt követők osztoznak Vele mindenben – előzőleg abban, hogy keresztet kell hordozni, hogy aztán elfoglalhassák a nekik készített helyet az Ő országában. – Az Úr Jézus követőinek tudniuk kell, hogy „nem élhetünk reményesség nélkül! Az örök élet el nem múló ígérete lelkesítsen minket a jócselekedetek gyakorlására... hogy feladatainkat végezzük Isten dicsőségére!” – Kell, hogy ismerjük és nekünk sokat mondjon az Úr Jézus tanítása, amit így mondott ki: „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet.- Ellenségei szeretnék volna – és mai ellenségei is szeretnék, ha ez az út véget ér, ha ez az igazság csődöt mond, ha ez az élet megsemmisül a halálban. – Jézus azonban az Ő feltámadásával és mennybemenetelével keresztülhúzza ellenfelei számításait. – Ő ma is él a mennyben. Egyháza által tanít minket, és mutatja az örök élet felé vezető utat.” – „A mennybement Krisztus gondoskodik arról, hogy Evangéliuma történeti tényező legyen!” – Ez a gondoskodás látszik abban is, hogy nemcsak az apostoloknak adott megbízást az Ő képviselőit embertársai javára, hanem azóta is, ahogyan Szent Pál mondja: „Ő némelyeket apostollá, másokat profétává, ismét másokat evangélistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálataik betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus Testét – az Egyházat – amíg mindnyájan el nem jutnak a hitben és az Isten Fia megismerésében az egység-re, és meglelt emberré nem leszünk...” komolyan igyekezzünk mindingerrel!

Húsvét 6. Vasárnapja – Május 10. - A hivatalos elnevezés szerint a mai Vasárnap a „tömegtájékoztató” napja. – Mindenki tudja – még a gyermekek is, hogy a tömegtájékoztatóhoz tartozik az úgynevezett elektronikus eszközök nagy száma – rádió, televízió, internet ... és az „írott sajtó” - a könyvek, újságok, plakátok ... - Ezek nagy mértékben befolyásolják nemcsak az emberek tájékozódását – néha félre-tájékozódását - hanem a vélemények kialakulását is. Nagyon sok esetben úgy alakul ki bennünk vélemény, hogy az élénk „tálat” dolgok alapján ítéljük meg a dolgokat, néha nem is a teljes valóságot. – Nagyon sokszor inkább ártanak az értesüléseink, mint használnak és csak a lelkiismereten múlik, hogy mit és hogyan teszünk közzé. Saját magunkon tapasztalhatjuk, hogy ugyanarról a dolgról jószereivel mi magunk sem mondunk a többiek eset alkalmával ugyanolyan véleményt – ha pedig ilyen alapon többen vagy sokan vélekednek, ezek sajnos nem egyszer a valóság kárára történhetnek; itt pedig ki kel mondani, az igazság „becsülete” szenved csorbát!

Amikor a tömeg-tájékoztató igazi arcát keressük, óhatatlanul az Evangéliumra kell gondolni, ahol az örömhír egyértelműen azt a csodálatos valóságot tárja elé, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta áldozatul érte!” – csakhogy visszanyerje a világ eredeti méltóságát, Isten „megálmodta” értékét, amit a bűn és azóta a bűnre való hajlandóság újból és újból „romba döntött” és sokszor romba is dönt. Ebbe a kegyetlen valóságba hangzik el az üdözölhetőség lehetősége számunkra, emberek számára, nem feltétlenül a rossz az utolsó szó! – Lehet üdvözülni, lehet igazán Isten tetszésére élni! – Minden gyarlóságunk – néha bűneink sokasága ellenére is igaz az Olvasmány kijelentése az Apostolok Cselekedetei alapján, a mit Szent Péter így fogalmazott meg: „valóban el kell ismernem, hogy Isten nem személylógát! Mindenki kedves Előtte, bármely néphez tartozik is , aki féli Őt, és az igazságot cselekszi!” – Ugyanezt fejezi ki más szavakkal a Szent leckében Szent János apostol „mindenki, aki szeret, Istentől van ... a szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem, hogy Ő szeret minket, és elküldte Fiát, bűneinkért engesztelésül!” – Sőt hozzá kell tennünk a 97. Zsoltár igazságát: „az Úr megmutatta üdvösségét...” amikor Ő előbb szeretett minket!

Az Úr Jézus azt mondja: „aki szeret Engem, megfogadja szavamat!” – azt a szeretetet is, amiről itt az Üdvözítő beszél, Tőle tanulhatjuk meg – amikor a keresztre nézünk, az erről a szeretetről beszél. – „Krisztus Ő maga szeretetét állítja elének példának: Ő nemcsak felszínesen szeretet. Szeretete nem leereszkedő szeretet volt!” – „Eljünk Őbenne és Őerette!” – A jó hír mindenki számára, hogy mennyire lehetséges a szép és Istennek tetsző élet és ennek elérésére még a feltétel sem titok: az Ő képre és hasonlatosságára élni és teremni „a szeretet gyümölcseit!” és fáradozni azon nap, mint nap, hogy a jézusi lelkület mindnyájunkban „éltetést váljon!”

Pünkösd Ünnepe – Május 24. - A szent Ünnepet vizsgálva, nem volna helyes csak azt megállapítani, hogy mi történt, és hol történt, mert akkor nem jutnánk többre, mint, hogy volt egy aratási ünnep Jeruzsálemben, ahol a Szentlélek eljövetele történt és ez az Egyház születésének ünnepe lett. – Természetesen ez történt, de aki a „sorok között olvas”, mást is lát. Valóban a Szentlélek, az Isten Leike kiáradt jelek által (szélzúgás, lángnyelvek), de tanúi lehetünk egy csodálatos formálásnak, alakításnak is. – Az apostolok „tele voltak félelemmel, szorongással, önmaguk leértékelésével, de keresték a lehetőséget, hogy betölthessék Jézus szándékát az Ő művének továbbadására, és ehhez tudatosan várták is a Szentlélek kiáradását, csak épen elképzelésük nem volt arról, hogy mindez hogyan történik majd – a nyelvek és tegyék hozzá, a bátorság csodájáról előzőleg nem is álmodtak.” – Pedig az Úr Jézus megígérte nekik a Szentleket, az erő és bátorság, meg a tudás Forrását és biztosan sokan ismerték is az Ószövetségi Szentírást, ahol sokat olvashattak Isten alkotó erejéről, Aki ott lebegett a mindenség fölött és kialakította a világmindenség remekművét, benne az embert, akit Teremtője megalkotott „a föld agyagából és arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember.” – Bizonyára sokat imádkozták a 103. Zsoltárban: Áraszd ránk Lelkedet, Istenünk * újítsd meg a föld színeit!” – és mégis, meg kellett történnie a nagy eseménynek, hogy megértésük, valószínűleg a kiáradó Lélek formáló indítására. – Azóta is igaz, hogy „mindenkit megérint a Lélek, s mindenki olyan mértékben tudja befogadni, amennyire igent mond rá érett, felelősségteljes hitével, másokat éltető szeretetével, a jövőt bizalommal néző reményével.” - Az apostolokban volt készség, amit bizonyít, hogy imádkoztak Jeruzsálemben, ahogyan a Mester akarta, - először féltékeny megbűjtés, utána nem törődve a nehézségekkel mentek... - ezáltal lett feladatuk, megbízatásul hivatással. – A hallgatóságban is volt készség (sokakban), akik megkeresztelkedtek. – Nagyon ugorva az időben, ki kell tudni mondani, bennünk is kell készség az ilyen „alakuláshoz!” – Ahogyan az apostolok sem, a kezdeti idők keresztényei sem mondhatták saját érdemüknek az „alakulást”, de még a készséget, úgy mi sem, mert ehhez isteni Erőre van szükség, hogy az ember ne csak odáig jusson el: Igen, de... nagy kár volna a sok jó lehetőségnek, ha nem valósulna meg, mert nagy a kísértés másfelé, mert „a keresztények egy része a saját gátlásait teszi a hite szerinti erkölcsi mércévé. Az alamusztiságra azt mondja, hogy alázat; a szegénylősségre, hogy szemérem, a tanúságtételben való gyávaságra, hogy békességkeresés...” pedig nagyt (Folytatás a(z) 3. oldalon)

rombol az, aki „egyszer csak szembefordul azokkal az értékekkel, amiket addig ő maga épített. – Ilyenkor derül ki, hogy Jézust kereste-e az Egyházban, vagy önmagát, aki pedig lagymatag volt és a sarkára áll, az hegyeket mozgathat.” Az Erőforrás ké-szen áll, a mi dolgunk az, hogy éljünk és cselekedjünk általa!

Pünkösöd-„hétfő” - Május 25. - Szinte természetesnek gondoljuk, hogy a világmindenséget betölti mindaz, amit látunk, mindaz, amit megtapasztalhatunk, mindaz, amit az ember valaha is kigondolt, alkotott. – Természetesen mindezek része a mindenségnek, de az teljes igazságra az Ő-szövetségben érzett rá a Bölcsesség Könyvének Írója, amikor kimondta, hogy „az Úr Lelke tölti be a földkerekséget, és aki egybefogja a mindenséget, tud minden szóról...” (bevezető gondolatok) – Az egységet nem könnyű megvalósítani – a klasszikus példa szerint a törtek világában például nem volt könnyű sokak számára megtalálni a „közös szót”, de gondolhatunk a vélemények úgynevezett „egyeztetésére” – milyen sokszor mennyi tárgyalás eredménye lesz egy „közös nyilatkozat”. – Az Isten Lelke pedig ennek az egységnek a „Megteremtője” – ezt látjuk az Apostolok Cselekedeteiben: „mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek és nyelveken kezdtek el beszélni, ahogyan a Lélek indította őket...” és az egység nemcsak a közös beszédben nyilatkozott meg, hanem abban is, ahogyan a hallgatóság azt fogadta: „mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek...” – mintha csak neki szólna mindaz, amiről szó van. Ennek tudatában óhajként fogalmazhatjuk meg, „jó volna, ha mindig úgy beszélnének, ahogyan a Lélek a szót ajkunkra adja”, jó volna, ha a kegyelem indításait mindig meghallanánk és megfogadnánk!” – Tudatában kell lennünk annak, hogy nem melléke a jóra való készség, hiszen mindenkinek személy szerint saját magának, de a környezetének is, az egész világunk szépsége van erre – nem véletlenül indít az Isten Szent Lelke által ezekre. Ajándékozó szeretetében a cselekedetek sokaságából a jót tartja fontosnak – ezért lehet beszélni Szent Pállal együtt a Szentlélek „gyümölcséről”, amik által nemcsak az Istenre-hagyatkozásunkat fejezzük ki és saját jól felfogott érdekünkben cselekszünk, hanem az Iránta való hálánk és ragaszkodásunk kifejezői is lesznek. – Hála és köszönet Neki, hogy Szent Pál által „felvillantja” ezek szépségét és lehetőségét – nem kell hosszasan azon töprengeni, mit tegyünk; Ő „megüzeni”, amikor a Galatákhoz írt levélben elénk tárja a Lélek „gyümölcsseit”: „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás...” – A Lélek gyümölcséről beszél a Szentírás amik javunkat szolgálják, csak ki kell nyújtani a kezünket feléjük; és most jusson eszünkbe, hogy volt az emberiség történetében valami hasonló, amikor az engedelmesség megnyilvánulása volt a gyümölcs felé nyúlni és venni belőle! – „Ha nem is tudjuk felogni teljesen törekedjünk arra, hogy a Szentlélek segítségével minél mélyebben hatoljunk be hitünk titkaiba!” – Keresni kell az Isten szeretetéből áradó szent dolgot, hogy felismerhessük azokat és meg is valósítsuk! – Lehet általuk Istenben gazdagodnunk – lelkiileg és akarjuk ezt a gazdagságot magunknak! Erre törekedjünk nem lesz felesleges időtöltés, hiú ábránd az élet, általa igazi keresztény létté lehet.

Szentháromság Ünnepe – Május 31. – Szent János apostol, a szeretet írója le a búcsúzó Úr Jézus Krisztus szavait, ahol ezeket mondja: „... nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolgálat nem tudja, mit tesz az ura. Barátainknak mondalak titeket, mert mindent tudtul adtam nektek, amit Atyámtól hallottam...” – mi mást is idézhetnénk ma, amikor Isten szent titkát ünnepljük. Ünnepeink azt a számunkra érthetetlen valóságot, hogy az egy Isten három Személyben birtokolja az isteni tökéletességet, mindentudást, mindenhatóságot = a szeretetet. – Amikor az Úr Jézus kimondja, hogy „barátainknak mondalak titeket”, érezzük azt, hogy ennek értelmében mondja el Isten benső életének valóságát, ami számunkra érthetetlen, titok, de Ő mégis beszélt róla, mint Jóbarát. Mint Aki nem akárkikkel, csak barátaival osztja meg legbensőbb dolgai. Ismeretes ez a tény a mindennapi életben, hiszen mi maunk sem mondunk el mindenkinek mindent; lehetnek esetek, amikor csak a legmeghittbeknek – barátainknak nyilatkozunk őszintén és teljesen. – Az Úr Jézus ilyeneknek tartja apostolait és a nyomukban bennük hívőket. – Beszél a jóságos Atyáról, Akihez egy alkalommal így fohászolt: „En igaz Atyám!” – Talán a legmegkapóbb képet a tékozló fiú történetében mondja el az Atyáról, de beszél sokat a teremtő Atyáról, a gondoskodó Atyáról, a gondviselő Atyáról és legfőképpen arról az Atyáról, Aki „úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte áldozatul”. Bemutatta Őt, „mint életünk fölött virrasztó Atyát”, Aki „életadó Forrás... erőt és biztonságot ad.” – Sokat beszélt Önmagáról, mint, Aki életét adja azokért, akiket szeret és ezek mi vagyunk, mi emberek. – Az Ő Személye, tanítása, példabeszédei, életpéldája áll a legérthetőbben előttünk. – „Valóságos emberként áll előttünk... mint sorstársunk, testvérünk, tanítónk, megváltónk és majd életünk bíróját.” – Mondhatjuk, hogy az Ő Személye „nyitott könyv számunkra”, hiszen a Szentírásból ismerhetjük, bárki elolvashatja a Róla szóló írásokat, megtudhatja, hogy Ő „sorsunkat vállaló Testvér is.” – Ő, aki mindent tudunkra akart adni, beszélt a Szentlélekről, a „kimondhatatlanról”, a „megfoghatatlanról”, az „elképzelhetetlenről”, Akiről mindazt tudjuk, amit az Úr Jézus mondott Róla, hogy Ő az „Újjáteremtőnk, megszentelőnk, Aki titokzatosan bennünk lakik és összetartja Jézus híveit.” – Ő az, Aki „belekapcsol minket az isteni szeretet áramkörébe. Egyesít Jézussal, egyesít az Atyával és vezérel a Hozzájuk vezető úton. Azon munkálkodik, hogy hitünk ne csupán külső máz, festék legyen, hanem életünket, bensőnket átjáró valóság. Általa lesza legszentebb Szentháromság lelkünk Vendége, Aki jelenlétével szívünkbe hozza a mennyországot. –Imádságainkban sokat emlegetjük a nagy Valóságot, a Szentháromságot, jelentse ez számunkra azt, hogy, ha „Isten megmutatta nekünk Önmagát, mint Atya, Fiú, Szentlélek, nekünk is meg kell mutatnunk gyermekei, testvéri szeretetünket – készségünket, engedelmisségünket Iránta, egyesülni a Szentlélek erejével Istennel és felebarátainkkal!”

Csiksomlyó, 2015. május 23.

Jakubinyi György gyulafehérvári érsek mutatta be az ünnepi szentmisét az idei pünkösdi csiksomlyói búcsún. Szentbeszédében hangsúlyozta: a Szűzanya azóta sem mond többet, mint amit a kánai menyegzőn mondott: „Tegyétek, amit Fiam mond!” Részlet a prédikációból:

„A Szűzanyának ezt az üzenetet: „Tegyétek meg mindent, amit fiam mond”, ma, a 21. században és most, a csiksomlyói Szűzanya kegyszobrának 500. évfordulóján, a jubileumi Mária-évben, így foglalhatjuk össze: legyünk hűek őseink szent hitéhez és érényeihez, vagyis legyünk hűek katolikus keresztény szent hitünkhöz, legyünk hűek nemzetünkhöz és szülőföldünkhöz, és legyünk hűek anyanyelvünkhöz és anyanyelvi kultúránkhöz! Ez a három mind alapvető keresztény erény.

Legyünk hűek őseink szent hitéhez! Ez volt az első csiksomlyói búcsú jelszava is, ahogy a gyergyóalfalviak kőbe vészték a fohászt: „Isten, tarts meg minket őseink szent hitében és érényei-ben!” Az 1566-os esemény pünkösdi szombatján a hagyomány szerint a Tolvajos-tetői csata volt. De ha az nem is volt, valaminek kellett lennie, mert a székely nép megfogadta, hogy ha a Szűzanya megsegíti, és ősei hitében megmaradhat katolikusnak, ezen a napon minden évben hálából elzarándokol, és megköszöni ezt a csiksomlyói Segítő Máriának. Tudom, hogy vannak komoly történészeink, akik tagadják ezt a búcsú-eredetmagyarazatot, azt mondják, hogy az egész csak legenda, írásban csak kétszáz év múlva fordul elő, és így tovább. Viszont én kérdem azokat, akik ezt tagadják, hogy mivel magyarazzák azt, hogy idén már 488-adszor jönnek el az ősök mai utódai, hogy az ősök fogadását teljesíték, hogy hálát adjanak azért, hogy akkor pünkösdi szombatján hűek maradhettek az ősök hitéhez? Mi történt azon a pünkösdi szombaton, hogy arra a napra tették a fogadalmi búcsút, ami gyakorlati szempontból az egyik leghatékotlenebb nap? Pünkösdi szombatján minden katolikus keresztény család igyekszik haza, vagy otthon marad, készül a másnap fűnnepre, hiszen karácsony, húsvét és pünkösdi a mi három főünnepünk. És akkor ilyen napra tenni nemzeti fogadalmi zárandoklatot, amikor mindenki otthon szokott lenni, és otthon ünnepel... Ezt másképpen nem lehet megmagyarázni, minthogy azon a bizonyos pünkösdi szombaton valami történt, aminek hatására székely népünk, amiért ősei szent hitéhez ragaszkodott és abban

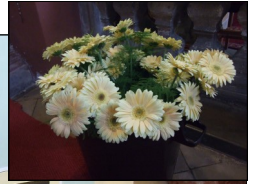
megmaradhatott, hálazarándoklatot szervezett, és fogadást tett. Legyünk hűek nemzetünkhöz és szülőföldünkhöz is! Figyeljük meg a Szent Családot! Igaz, a Szent Család is külföldre menekült. Két éven át Szent József vendégmunkás volt Egyiptomban, és nemcsak vendégmunkás, hanem politikai menedékközt is élvezett, mert Heródes király elől menekültek, a gyermekeket mentették. De amikor elmúlt a veszély, hazatértek, s utána soha többet nem hagyták el a szülőföldet. Az Úr Jézus életében is ott van mindig a hazaszeretet. Látjuk azt is, hogy még Jeruzsálem fölött is sír, nemcsak azért, mert nem fogadják be a Messiást, nem ismerik föl a Megváltót, de nemzete zsidó büszkeségével nézett arra az épületre, amely a nép büszkesége volt, a jeruzsálemi templomra. Tudja és megjövendöli, hogy nemsokára romokban hever és kő kövön nem marad. Nem tisztem megítélni azt, hogy honfitársaim miért és mi címen, mi okból mennek külföldre, maradnak ott, és egyesek miért olvadnak be a vendéglátónak nevezett országba, a többségi nemzetbe. Egy azonban mindig ott marad a lelkünkön, külföldön is mindig elszavalják a Szózatot: „A nagyvilágon e kívül / Nincsen számodra hely, / Áldjon vagy verjen sors keze, / Itt élned, halnod kell.” Ezt külföldön is elmondják. De ennek az üzenete az, hogy itt-hon kell maradni, akármilyen körülmény között. És mi nem úgy mondjuk, ahogy a költő, hogy „áldjon vagy verjen sors keze”, mert hívő keresztény ember nem „a sors” áld vagy ver, hanem a szerető Atyaisten gondviselése kíséri életünket jóban és rosszban egyaránt, és akkor is, amikor úgy érezzük, hogy fedd minket, mint a jó szülő, aki figyelmezteti gyermekeit, de azt is elfogadjuk az ő Atyai kezéből.

Legyünk hűek anyanyelvünkhöz! Ez minden embernek a joga. Az Úr Jézus életében nagyon tetszik nekem az, hogy nagyon ragaszkodott ahhoz az anyanyelvhez, amelyet ő is az édesanyjától tanult. Mint minden gyermeknek, az Istenembernek is az első gyermeki mosolya az édesanyjának szólt, a Boldogságos Szűzanyának. Az ő ajkairól leste és tanulta meg azt az anyanyelvet, amelyet még a keresztesen haldokolva is használt. Amikor az Úr Jézus elmondja a 22. zsoltárt, halála pillanatában a keresztesen, nem a zsinagóga liturgikus hivatalos holt nyelvén, héberül mondja, hanem édesanyjától tanult anyanyelvén, arámul: „Éli, Éli, lámám szábátáni?” – „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt 27,46) Ennek a zsoltnárnak a végső kicsengése a megszabadulás, annak a tudata, hogy Isten mindig megsegít.”

Anyák napja, május 3.

Köszönet a virágokért!

Urunk Mennybemenetele, Kápolna búcsúja május 17.

Pünkösd, mise énekkarunkért, május 24.

Elsőáldozás, 2015. május 10.

Elsőáldozás 2015.

Felső sor (balról): Bucskó Balázs, Szlovicsák Árpád, Hegedűs Norbert, Jakab Mária—hitoktató, Pekker Imre atya, Kerekes Levente, Krasnyánszki Ákos, Szabó Benedek.
 Alsó sor: Beke Bettina, Csók Zita, Milibák Gréta, Surányi Beatrix, Kelemen Anna, Benkó Anna, Galambos Angelika.
 Fotó: Rácz Imre

A KÉPRŐL JUT ESZEMBE...

Özv. Szlovicsák Balászné fényképtárából származik ez a fotó, melynek hátulján arra találunk utalást, hogy a képen látható zenekar egyházi közreműködést is vállalt: a körmeneteket kísérték zenéjükkel. Úrnapján rájuk emlékezzünk, s köszönjük meg a jelen muzsikusaiknak, hogy vállalják ezt a szép feladatot! Köszönet érte! A fénykép hátulján az alábbi írás található: „A zenekar, amely a szentségi körmeneteken kísérte az Oltárszentséget, szép énekkel a hívek öröme.”

Trombitával: Surányi Géza, 1. szaxofon: Lukácsi Ferenc, 2. szaxofon: Lovas Balázs, Dob: Gendur Károly, Harmonika: Güntner Ferenc. Surányi Géza b és c trombitán és klarinéton és harmonikán is játszott. Mikor melyikre volt szükség.”

Benkó Péter

Pizza sütés

Az ifi hittanokon felállítottunk egy felelős

táblát, amire olyan programokat, ötleteket írtunk fel, amiket szívesen megvalósítanánk az ifi hittanon. Minden feladatnak próbáltunk egy, vagy két felelőst kinevezni. Most a Pizza sütésre esett a sor, amit Magdi néni vállalta magára. Mindent megvett és a tésztát is Ő készítette elő, nekünk csak a sütésre kész állapotát és formáját kellett megcsinálnunk.

Olyan finom Pizzákat csináltunk, hogy mindenki megnyalta mind a 10 ujját utána. Reméljük Imre atyának is ízlett. És beigazolódtott az a mondás is, hogy Magyar ember evés közben nem beszél, mert, ahogy imádság után leültünk közösen megenni a pizzákat, mindenki elhallgatott és olyan csend lett, hogy szinte hallani lehetett az odakinn ciripelő tücsköket.

A hittan első része a szentmise, amin jó volt együtt részt venni, és remélem, hogy a következő pénteki szentmisén sokkal többen vehetünk közösen részt és adhatunk hálát Istennek, hogy van egy ilyen jó ifjúsági közösségünk.

Csernák Niki

Kántorház építése

A kántorházban folyamatosan haladnak a tervezett munkálatok, nyilván ezek már kívülről kevésbé látványos fejlemények. Elkészült a hidegburkolás, most zajlik a melegburkolatok elkészítése. Köszönünk szépen minden eddigi és további segítséget! Isten fizesse meg és áldja meg az adakozókat!

A kántorház építésének koordinálásával megbízott bizottság nevében Tóth Éva.

A Magyar Katolikus Karitás Helyi Szervezetének hírei

Az Önkormányzat képviselő testülete felajánlása alapján, rövidesen az Opálházba költözik a Karitás. Hálásan köszönjük, hogy egy könnyebben megközelíthető, nagyobb helyiségbe. Hamarosan megkezdődik a költözés.

Továbbra is várjuk nagylelkű adományait, hogy segíthessünk a szükségét szenvedő családokon, magányos és egyedül élő emberekben. Várjuk az adományokat, illetve a rászorultakról szóló jelzéseket.

Elérhetőségünk:
06 30 394 22 29 és

karitasz.alsonemedi@gmail.com

Egy perc bölcsenység...

Egy professzor felmutat egy 10.000 Ft-os bankjegyet az osztálynak, majd megkérdi a tanulókat:

"Ki szeretné ezt a bankjegyet?" minden gyerek felemeli a kezét. Összegyűri a kezében a pénzt, majd újból felteszi a kérdést az osztálynak:

"Továbbra is szeretnétek?" a kezek ismét az égbe emelkednek. Majd eldobja a gyűrött bankjegyet, ráugrik és eltápozza. Ezután újból megkérdi: "Még mindig akarjátok a pénzt?" a gyerekek újból jelentkeznek egytől egyig.

A professzor ekkor így szól: " Kedves barátaim, ma tanultok egy nagyon fontos leckét az élettől.

Habár ezt a 10.000 forintot összegyűrtém, rátapostam és eldobtam, ti továbbra is szeretnétek ha a tiétek lenne, mert a bankjegy értéke nem változott, még most is 10.000 forintot ér!

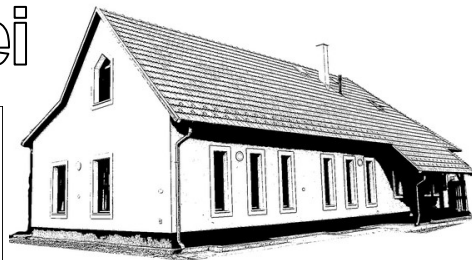

Sokszor az életben ellenkezők veletek, emberek visszadobnak és elutasítanak titeket. Azt érzitek, hogy már nem ér semmit a létetek, de a ti ÉRTÉKETEK nem változik SOHA azoknak az embereknek, akik valóban szeretnek titeket.

Még akkor sem, amikor a legrosszabb passzban vagytok, az emberi ÉRTÉKEITEK, TÖVÁBBRA IS UGYANANNYIT ÉRNEK."

SOHA NE KÉTELKEDJETEK magatokban, mindig ugyanannyit értek, sőt többet, de SOHA KEVESEBBET!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

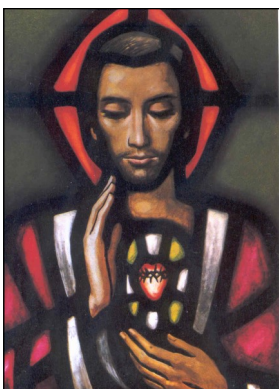
Jézus Szentséges Szívének családja a következő közös első vasárnapi imaóráját 06.07-én, Úr napján, vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban. Ezt a szentórát az egyházközségünk tagjaiért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének szeretetünk jeléül.

Megváltó Jézusunk! Engedd, hogy Hozzád meneküljünk! Isteni Szívedből az élő víz forrásából merítsünk erőt feladataink elvégzéséhez! Oltalmazd egyházközségünk vezetőit, tagjait, hogy tőled kapott erőtlől megszentelődve, hasznosan munkálkodjanak a világ megmentéséért. Jézus Isteni Szíve! Oltalmunk és menedékünk! Mutasd meg nekünk Szentséges Szíved kimondhatatlan gazdagságát! Ne hagyd elveszni nyájadat! Ments meg minket az örök életre! Jézus lelke újítsd meg életemet, hogy gazdag gyümölcsöt hozzak!

Add meg nekem a szív alázatát, hogy mindenkor a Te szent bensőségedben éljek! Jézusom bízom benned!

A hit a lélek látása. Isten a hit által látatja meg velünk az Ő tervét és azt, hogy mi a mi feladatunk és hol van a helyünk ebben a tervben. Ezt azonban csak a vele való kapcsolatunk minősége adja meg nekünk. Akinek napi mélységes imája felszáll a Menygyei Atyához annak a szíve-lelke meg fogja érezni ennek az ajándékát. Isten vezetése alatt nem kell félnie, mert védelme és szeretet megóvjá őt minden rossztól. Istennek drága dolog az igazak halála. A délelőtti Úrnap szentmisét a Jézus Szíve Család élő és meghalt tagjaiért ajánljuk fel.

özv. Szlovicsák Balászné

Felajánlották Magyarországot Jézus Szentséges Szívének

Június 2-án a Szent István-bazilikában

Erdő Péter bíboros vezetésével az Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai szentmise keretében

felajánlották Magyarországot Jézus Szentséges Szívének. Ez egy 1915ben tett felajánlás megújítása volt, a 100. évforduló alkalmából.

www.magyarkurir.hu

Júniusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Máj 31 – Jún 8

Somogyi Jánosné
Győrvári Pálné
Nagy Balászné
Végh Antalné

Jún 9 – 17

Takács Ernőné
Győrvári Gáborné
Molnárné Bálint Erzsébet
Bársony Istvánné

Jún 18 – 26

Surányi Krisztina
Kiss Katalin
Nagy Jánosné
Jakab Mária

Jún 27 – Júl 5

Csernák Nikolett
Kiss Albertné
Acsai Lászlóné
Bolonovszky Lászlóné
Sponga Anita

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. június

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5 18 óra Ifi -hittan 	6	7 Úrnapja 18 óra Jézus Szíve Család imája
8	9	10	11	12 18 óra Ifi -hittan 	13	14
15	16 9.30 óra Baba-Mama klub	17	18	19 18 óra Ifi -hittan 	20	21
22	23	24	25	26 18 óra Ifi -hittan 	27	28
29	30 9.30 óra Baba-Mama klub					

XI. Váci Egyházmegyei Találkozó

Nagyoroszi 2015. június 27.

Szent László ünnepén

Találkozás öröme

Legyetek élő templomok,
az Evangélium örömeiben!

PROGRAM:

- 8:00 Regisztráció
- 9:00 Laudes - Gödöllői kántorátus
Kopjafa megáldása
Templom megáldása
SZENTMISE
- 11:00 Öröm a jezsuita lelkiségben
Ének- néptánc- népdal - Siklai Fanni
- 12:00 Úrangyala
Sexta (Gödöllői kántorátus)
- 12:30 Őseink a templomról – visszaemlékezések
(összegyűjtötte: Siklai Istvánné)
- 13:00 Szivárvány kórus
- 13:15 Nádizumzum zenekar Ipolytölgyes
Tiszai Luca szociális testvér vezetésével
- 13:45 "Isten kezeket adott nekünk" pantomimjáték
a nagyoroszi általános iskolások előadásában
betanította: Megyeri Attiláné
- 14:00 Kismarosi ciszterciönővérek bemutatkozása
- 14:15 Verbita testvérek bemutatkozása
- 14:30 Dr. Török Csaba: Az Evangélium öröme
Ének- néptánc- népdal
- 15:15 Ferences testvérek bemutatkozása
- 15:30 Dr. Dobszay Márton Benedek:
"Szent bolondok" fénykora - Assiszi Szent Ferenc
Ének- néptánc- népdal
- 16:15 Naphimnusz a Nagyoroszi Schola előadásában
- 16:30 Dr. Bartal Gábor: A nevetés a legjobb gyógyszer
(Szívbetegnek külön ajánlott)
- 17:30 Vesperás a templomban (Gödöllői kántorátus)
Rahmanyinov: Vocalise orgona-hegedű
előadják: Krátki Kitti, Kozma Ádám
Szentségimádás- az Atya üzenete
Táncház - Simon Katalin vezetésével

A rendezvény ideje alatt
egész napos gyóntatás
gyermek játszóház,
hittan verseny,
kézműves foglalkozások,
kézműves vásár,
Öröm Útja gondolatösvény,
bemutatók és kiállítások
várják a résztvevőket.

Váci Egyházmegye
Diocesis Vaciensis

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az
általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap
fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-,
és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!